SUBMITTED BY
Irmgard

ON
16.09.2015

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Odpovede na často kladené otázky

Workshop 1 k článku „Evangelizácia... pre teba“

Prečo Boh dopúšťa utrpenie?

Ako vysvetliť rozdiel oproti islamu?

Je potrebný Boh, ak sa prírodné zákony a život dajú vysvetliť evolúciou?

Je viera v Boha niečo pre slabých?

Boh a utrpenie ľudstva

My kresťania máme často sklon reagovať na otázky, najmä ak sú provokatívne, priamo argumentmi. Zabúdame však, že za tou istou otázkou môžu byť rôzne dôvody! Najprv je potrebné zistiť, či sú motívy tejto otázky osobné alebo všeobecné. Oba motívy treba brať vážne, ale odpovedať na ne treba odlišne! V oboch prípadoch je veľmi prospešné najprv zistiť, prečo sa táto otázka kladie. Kladieme otázky (niektoré príklady nájdete v brožúrke „Odpovede na často kladené otázky“ od Campus for Christ)!

Ľudia, aspoň tí vo Švajčiarsku, dnes nestojú pred krížom. V našej krajine sa medzi ľuďmi a krížom nachádza priekopa cirkevnej kultúry a niekoľko múrov, ktoré symbolizujú otázky, pochybnosti a argumenty vtlačené osvietencami ohľadom Boha z Biblie.

Tieto múry môžu slúžiť ako bariéra medzi ľuďmi a krížom

Tieto múry sa môžu extrémne spevniť, ak k ľuďom nepristupujeme s láskou a neberieme ich otázky vážne. Napríklad ľudia, ktorí sú presvedčení o teórii evolúcie, sú až príliš často odbíjaní argumentom: „Ak chceš pochádzať z opíc, je to tvoja vec – ale ja z opíc nepochádzam!“ To, čo to môže spôsobiť hlboko uvažujúcemu človeku, ktorý sa v oblasti prírodných vied do istej miery zdokonalil, rozhodne nie je príliš prispievajúce k ďalšej diskusii o viere.

Dôležité zásady

Tri veci, ktoré treba mať na pamäti, keď prejdeme k odpovediam na otázky.

Na žiadnu z najťažších otázok nie je možné odpovedať úplne. Nemusí nás to však znepokojovať, lebo našou úlohou je pomáhať múdrosťou prostredníctvom Ducha Svätého, aby ľudia mohli zbúrať steny natoľko, aby bolo možné urobiť krok viery cez zvyšok steny. Cez stenu – smerom ku krížu! Tento krok nie je našou zodpovednosťou, ale môžeme ho úplne zveriť pôsobeniu Ducha Svätého – resp. toto rozhodnutie závisí od samotného človeka.

Pre každý rozhovor platí: Nie je to človek s odlišným názorom, kto je protivníkom, ale boj sa odohráva na duchovnej úrovni! Modlitbu nesmieme v žiadnom prípade zanedbávať, bez ohľadu na to, aké dobré sú argumenty!

V každom prípade sa treba k človeku stavať s láskou a snažiť sa získať si jeho priateľstvo: evanjelizácia prostredníctvom priateľstva! Získať si ľudí ako priateľov Ježišovou láskou, byť pre nich príkladom Ježišovej lásky a priblížiť im evanjelium – to je evanjelizácia prostredníctvom priateľstva. V takomto vzťahu má svoje miesto aj živá diskusia, v ktorej človeka trochu provokujete! Strach zo straty priateľov kvôli tomu je pochopiteľný, ale treba ho absolútne zložiť pri kríži!

Bez usilovnosti žiadna odmena!

Príliš často diskutujeme na základe „počutých informácií“ – o iných náboženstvách, vede a do určitej miery dokonca aj o našej vlastnej viere v Ježiša a Božie slovo! Chýbajú nám základné vedomosti, základy, s ktorými žiadne zemetrasenie na svete nedokáže zničiť dom viery.

Na získanie potrebných vedomostí a skúseností neexistuje nič iné ako „tvrdá práca“! Čítanie a štúdium Biblie, predkladanie otázok Bohu v modlitbe, čítanie kníh, diskusie o rôznych témach s ľuďmi s odlišnými aj podobnými názormi atď. Stojí to za to už len preto, že sa tak priblížite k tomu, aby ste videli svet Božími očami, keďže sme tak veľmi závislí na Jeho múdrosti. Okrem toho napríklad pri štúdiu iných náboženstiev zistíte, že máte veľa spoločného. Začať rozhovor s dôrazom na podobnosti je oveľa produktívnejšie, pretože cez podobnosti sa môžete dostať k rozdielom a následne ich zdôvodniť.

Tri hlavné skupiny otázok

Existujú tri hlavné skupiny otázok, ktoré si ľudia kladú v súvislosti s vierou v Boha:

1. 1. Boh a utrpenie ľudstva
2. 2. Náboženstvá a dôveryhodnosť Biblie
3. 3. Stvorenie alebo evolúcia

1. Boh a utrpenie ľudstva
Provokatívne otázky a tvrdenia

- Môže existovať milujúci Boh, keď existuje zlo a utrpenie?
- Mohol by milujúci Boh niekedy mučiť ľudí v pekle?
- Kde je Boh, keď umierajú nevinné deti (vojna, choroby, hladomor)?
  Buď Boh nie je dokonale DOBRÝ, alebo nie je dokonale VŠEMOHOÚCI – keby bol oboje, na svete by nebolo utrpenia!

Toto sú pravdepodobne najčastejšie kladené otázky, keďže každý sa v určitom momente osobne stretáva s utrpením! Navyše, „utrpenie“ je aj najčastejšou námietkou vznášanou proti kresťanskej viere. Tu je niekoľko prístupov k odpovediam na tieto otázky.

||

Slobodná vôľa človeka

„Bez slobody nie je láska – sloboda je cenou lásky! Keďže Boh chce lásku, chce aj slobodu, hoci v slobode existuje možnosť jej zneužitia a tým spôsobenia utrpenia druhým.“ J. B. Brantschen (14)

Predstavte si dokonale spravodlivý svet, v ktorom by vôbec neexistovalo utrpenie. V tomto imaginárnom svete by morálka musela fungovať podľa pevne stanovených zákonov, rovnako ako naše prírodné zákony. Trest za nesprávne správanie by sa prejavoval ako fyzická bolesť. Ak by ste vložili ruku do plameňa, boli by ste okamžite „potrestaní“ varovnou bolesťou. Spravodlivý a čestný svet by hriech trestal rovnako iste a rýchlo. Takýto svet by bol spravodlivý a logický – každý by vedel, čo Boh očakáva. Neexistovala by teda žiadna skutočná sloboda. Všetci ľudia by konali správne, pretože by z

toho mali prospech. Akýkoľvek skutok, nech by bol akokoľvek dobrý, by bol okamžite znehodnotený našimi sebeckými motívmi. Navyše by bolo pre ľudí nemožné slobodne milovať Boha a byť mu preto poslušní. Tento názor je veľmi starý: Satan vyčítal Bohu, že Jób miloval Boha len preto, že ho „podplatil“ požehnaniami a bohatstvom, čím tvrdil, že Boh nestojí za to, aby ho milovali sám osebe.

Dobrovoľná láska je pre Boha natoľko dôležitá, že dopúšťa všetky útoky na Joba a dokonca znáša, že náš svet sa stal takým, aký ho poznáme dnes. Na ilustráciu tejto lásky Biblia používa obraz ženícha a nevesty, ktorí sa slobodne milujú. V imaginárnom svete by však Ježiš bol ženíchom a cirkev milenkou: Milenka je rozmaznávaná, podplácaná a uväznená svojím milencom!

Philip Yancey používa nasledujúci obraz, aby ilustroval, čo Boh pre nás chce:

„Otec, ktorý chce chrániť svoju milovanú malú dcérku pred všetkou bolesťou, by jej mohol brániť v tom, aby sa naučila chodiť. Veď predsa by mohla spadnúť! Preto ju neustále nosí v náručí. Časom by sa z tohto rozmaznaného dieťaťa stala úplne bezvládna bytosť, neschopná chodiť a úplne závislá od svojho otca.

Boh stvoril človeka na svoj obraz. V záujme dobrovoľnej lásky dal človeku slobodnú vôľu, hoci vedel, že existuje možnosť, že sa ľudia odvrátia od Boha. Ak predpokladáme, že Boh je vševedúci, t. j. pozná minulosť, prítomnosť aj budúcnosť, vedel už v okamihu stvorenia, ako celý tento „PRÍBEH“ dopadne. Boh stvoril aj anjelov so slobodnou vôľou, inak by sa Lucifer (kerubín) nemohol vzbúriť proti Bohu tým, že sa chcel postaviť nad Neho. Boh tiež umiestnil do raja Strom poznania dobra a zla, vedomý si toho, že vzhľadom na slobodnú vôľu človeka existuje možnosť, že z zakázaného stromu bude zjedzené ovocie.

Teraz je tiež jasné, že ľudia nemôžu od Boha dostať to, čo považujú za „ideálny“ svet, a zároveň sa nechcú mať s Bohom nič spoločné, nieto ešte osobný (milostný) vzťah!

||

Pád človeka

Tým, že Adam a Eva zjedli ovocie zo zakázaného stromu poznania dobra a zla, stali sa hriešnymi a museli opustiť raj, keďže Boh je úplne bez hriechu! Človek a celé stvorenie (Gn 3, 14–18) boli potrestaní a odvtedy čakali na vykúpenie (Rim 8, 19–23), ktoré sa naplnilo v Ježišovi. Človek teda zneužil svoju slobodu a možno to zjednodušiť tak, že človek priniesol do sveta všetko utrpenie prostredníctvom hriechu (gr. Harmatia = „netrafiť cieľ“ alebo inými slovami „byť oddelený od Boha“). To, že žijeme v hriešnom svete, opisuje Izaiáš v 64, 5: „Všetci sme poškvrnení neprávosťou; aj naše najlepšie skutky sú špinavé ako znečistené rúcho.“ Niektorí ľudia sa pridržiavajú starodávneho názoru, že každý, kto koná dobro, dostane aj dobro, a kto koná zlo, bude potrestaný. Že to tak nie je, je napísané v knihe Jób 42, 6, keď Boh pokarhá Elihu. V Biblii sa pravdepodobne nachádzajú prípady, keď Boží súd prišiel kvôli hriechu jednotlivcov, ale nie každé utrpenie môže byť priamym dôsledkom osobného hriechu. Peter rozlišuje medzi utrpením ako dôsledkom osobného hriechu (1. list Petrov 2:20a), utrpením, ktoré nemá nič spoločné s naším hriechom (1. list Petrov 2:19), a možnosťou konať dobro a trpieť (za to) (1. list Petrov 2:20b).

Utrpenie existuje na globálnej, spoločenskej aj osobnej úrovni. Väčšinu všetkých týchto utrpení možno vysledovať späť k hriechu, resp. k hriešnym alebo nesprávnym činom ľudí. Príkladov v Biblii je mnoho: Amalekiti, Sodoma a Gomora a izraelský národ tesne predtým, ako ho odviedli Asýrčania. Boli to ľudia, ktorí páchali kruté činy, ako napríklad obetovanie ľudí, divoké orgie atď., čo sa Bohu nepáči. Vojny a katastrofy neboli len genocídou nevinných ľudí – Boh používal svoj ľud ako vykonávateľov svojho súdu!

Ale čo ostatné utrpenia, ktoré priamo nesúvisia s hriechom?

Boh teda kvôli slobodnej vôli ponechal otvorenú možnosť, že sa môže stať zlo. Zlo prichádza, dalo by sa povedať, keď sa ľudia rozhodnú konať zlo – výsledkom je utrpenie. Nemôžeme však preto tvrdiť, že Boh stvoril zlo!

Téma utrpenia nie je v Biblii systematicky a filozoficky spracovaná. Biblia je praktická kniha. Napriek tomu sa v nej nachádzajú niektoré výroky:

Genesis 1–2: Utrpenie nie je súčasťou pôvodného Božieho stvoreného poriadku. Predtým, ako sa človek vzbúril proti Bohu, na svete nebolo žiadne utrpenie.

Zjavenie 21: Keď Boh stvorí nové nebo a novú zem, utrpenie už nebude. Nie je teda Božou vôľou, aby ľudia trpeli, ale Boh utrpenie dopúšťa.

||

Božia vševedúca múdrosť verzus obmedzenia človeka

Ak sa pozrieme na skutočné udalosti v Biblii z určitého nadhľadu, jasne vidíme Božiu ruku. Máme to privilégium, že máme Božie slovo, ktoré nám poskytuje taký silný vhľad do toho, čo Boh koná! Vzniká teda otázka: aké právo máme obviňovať Stvoriteľa za niečo, čomu jednoducho nerozumieme!

Philip Yancey (2) podrobne rozoberá knihu Jób a dochádza k záveru, že táto kniha v skutočnosti neodpovedá na otázku „prečo“, ale skôr hovorí o tom, ako sa vyrovnať s utrpením. Je to kniha o viere v Boha. Boh nám v prvých dvoch kapitolách umožňuje nahliadnuť za oponu, ale Jób sa o „stávke medzi Luciferom a Bohom“ dozvedel až na samom konci! Najpôsobivejšie je, že hoci sa 36 kapitol zaoberá utrpením, Boh neodpovedá na „otázku utrpenia“, ale v skrátenej forme hovorí Jóbovi: „Kým TY nepochopíš aspoň trochu viac, ako funguje fyzický vesmír, nehovor mi, ako mám riadiť morálny vesmír.“ Boh opisuje svoju veľkosť, všemocnosť a vševedúcosť v Jóbovi 38–41, ale v nasledujúcej kapitole súhlasí s Jóbom, že jeho priatelia sa vo svojich rečiach mýlili!

A propos mýlenia sa. V Starom zákone sa o tom nachádzajú niektoré zmienky, napríklad o mnohých manželkách Šalamúna, cudzoložstve, určitých vojnách, návštevách jasnovidca atď. To, že sa tieto zlé veci nachádzajú v Biblii, ešte neznamená, že ich Boh schvaľuje!

||

Utrpenie nám môže slúžiť na dobro

Philip Yancey veľmi podrobne opisuje, že bolesť ako príčina utrpenia je v podstate pozitívna vec. Malomocní už nemajú žiadny cit v končatinách a nevedome si ich zmrzačujú, napríklad tým, že priblížia ruku príliš blízko k ohňu. Bez lekárskej starostlivosti im končatiny veľmi rýchlo zhnijú. Bolesť je teda veľmi užitočný varovný systém. Bolesť nás prinúti okamžite ruku stiahnuť. Mimochodom, sú to tie isté bunky, ktoré prenášajú bolesť, ktoré prenášajú aj jemné romantické pohladenie. Fascinujúce! Aj utrpenie (bolesť) sveta možno vnímať ako varovný signál, že so svetom nie je niečo v poriadku.

Keď vás utrpenie zasiahne osobne:

Keď vás utrpenie zasiahne osobne, určite sa vynorí otázka: „Prečo ja? Prečo sa to stalo práve mne?“ Často až v situácii ťažkého utrpenia začínajú ľudia premýšľať o Bohu, smrti a zmysle života! Aj pre kresťanov znamená stretnutie s ťažkým utrpením prehľadanie vlastného srdca, aby zistili, či by nemali v nejakej oblasti života prejaviť pokánie. Pri vysvetľovaní utrpenia, najmä utrpenia iných ľudí, je však potrebná najväčšia opatrnosť! Utrpenie sa tak často stáva Božím megafónom, ktorý má prinútiť ľudí, aby sa konečne zamysleli nad Bohom.

Philip Yancey (1) venuje veľkú časť svojej knihy otázke, ako pristupovať k ľuďom v utrpení a ako sa vyrovnať s utrpením sami. Naša reakcia tvárou v tvár utrpeniu môže mať obrovský vplyv na budúci život – buď sa človek zatrpkne, alebo výrazne vyrastie vo viere, či dokonca bude oslobodený od utrpenia!

||

Boj s utrpením

„Jedna korytnačka povedala druhej: ‚Niekedy by som sa chcela spýtať, prečo Boh dopúšťa chudobu, hlad a nespravodlivosť, keď by s tým mohol niečo urobiť.‘“

A druhá korytnačka odpovedá: ‚Obávam sa, že Boh by mi mohol položiť tú istú otázku.‘“

Zaujímavé je, že obvinenia typu „Prečo Boh dopúšťa všetko to hladovanie vo svete?“ často prichádzajú od ľudí, ktorí sa v takejto situácii nenachádzajú! Práve títo ľudia by s tým mohli skutočne niečo urobiť, a to zvyčajne viac, než je tomu v skutočnosti!

Ježiš prešiel utrpením tohto sveta. Ježiš je tu, je po našom boku v najhlbších hlbinách našich životov. Sme zlomení? On bol pre nás upečený ako chlieb. Pohŕdajú nami ostatní? On bol pohŕdaný. Ježiš pozná bolesť, utrpenie, smútok a smrť. Ježiš dokonca zmenil zmysel smrti! Každá slza sveta je aj jeho slzou. Ježiš bojoval proti utrpeniu všetkými svojimi zázrakmi. Tento Ježiš nás, kresťanov, povolal, aby sme konali podľa jeho príkladu. V celej Biblii si môžete všimnúť jednu vec: Boh používa ľudí na budovanie svojho kráľovstva. Pravdepodobne by to mohol nechať urobiť aj anjelov. Boží plán spočíva v tom, že ľudia nesú jeho lásku do sveta slovom i skutkom s pomocou a silou Ducha Svätého! To je samozrejme možné len vtedy, ak Boh urobí prvý krok smerom k človeku so svojou láskou a milosťou.

Nie je žiadnym tajomstvom, že svet produkuje dosť potravín na to, aby nakŕmil každého človeka na svete. Problém je v človeku!

Aplikácia

Teraz sa pokúste navzájom odpovedať na provokatívne otázky (v tíme, medzi priateľmi, v rodine) pomocou uvedených argumentov. Pri tom čo najčastejšie využívajte Bibliu!

||

Náboženstvá a dôveryhodnosť Biblie

Provokatívne otázky a výroky

- Veď nakoniec, nevedie každé náboženstvo k tomu istému Bohu?
- Je čírou aroganciou tvrdiť, že Ježiš je jedinou cestou!
- Biblia sa najskôr odovzdávala ústne, neskôr bola zapísaná a v neposlednom rade boli v jej kópiách vykonané opravy – určite sa tam zmenilo všeličo!
- Nemôžu si náboženskí predstavitelia proste dať pokoj? Veď sa predsa môžu navzájom učiť, namiesto toho, aby medzi sebou bojovali!
- Ako je možné zosúladiť križiacke výpravy s kresťanskou láskou k blížnemu (cirkevné dejiny sú plné násilia a útlaku)?

||

Je Biblia Božím slovom?

V knihe „The Facts of Faith“ od Josha McDowella (5) nájdete veľmi podrobnú odpoveď na otázku, ako vznikla Biblia – povinné čítanie pre každého, kto hľadá argumenty na túto tému!

V časoch Abraháma sa Biblia neprenášala len ústne, ale už vtedy existovalo klinové písmo.

Je dokázané, že už v Mojžišovej dobe sa písalo na hlinené tabuľky a papyrus. Neskôr sa používal pergamen.

Keďže žiadny z týchto materiálov nemôže prežiť 3000 rokov bez toho, aby úplne zožltol, v každom období existovalo určité odborné remeslo zodpovedné za kopírovanie textov.

- Okolo roku 200 pred n. l. bol zostavený Starý zákon, to znamená, že pisári zozbierali mnohé spisy do jedného celku. Aj v prípade Nového zákona sa rozhodovalo o tom, čo všetko do neho patrí. Tentoraz to boli cirkevní otcovia tej doby (200–400 n. l.). Bolo to potrebné, aby sa k Božiemu slovu nemohlo nič pridať ani z neho nič odobrať.
- Najstaršiu takmer kompletnú Bibliu možno nájsť v Britskej knižnici v Londýne. Ide o „Codex Alexandrinus“, napísaný okolo roku 400 n. l. – teda ešte predtým, ako sa Mohamed narodil!
- Najcennejším nálezom sú Zvitky od Mŕtveho mora, ktoré boli prepisované v období medzi rokmi 200 pred n. l. a 100 n. l. Objavilo sa tiež mnoho mimobiblických kníh, ktoré poskytujú pohľad na náboženské vzťahy. Tieto zvitky sa zhodujú s prvým kompletným Starým zákonom z roku 900 n. l.

Spoľahlivosť Biblie potvrdzuje mnoho historických dôkazov – spomeňme aspoň niektoré:

- Postupnosť kráľov a biblických miest (presvedčivá vďaka súladu s archeologickými nálezmi)
- Jericho (všetky hradby sa zrútili smerom von, čo potvrdili vykopávky – zvyčajne sa hradby zrútia smerom dovnútra!)
- Potopa
- Kmeňová línia Abraháma
- Príchod Jakubovej rodiny do Egypta a Jozefov hrob
- Asýrska invázia a babylonské zajatie

Ak ste dobre informovaní o pôvode Biblie (napísanej 40 autormi v priebehu 1500 rokov), argument, že proroctvá Starého zákona sa naplnili v Novom zákone, je veľmi silný! Na základe zvitkov z Mŕtveho mora môžeme dokázať, že tieto proroctvá nemohli byť dodatočne upravené.

Aj v prípade Nového zákona existuje množstvo mimobiblických dôkazov o pravosti týchto udalostí (Lee Strobel / Josh McDowell). Najmä pokiaľ ide o Ježiša, existuje mnoho mimobiblických svedkov, ktorí o ňom písali. Napríklad Tacitus, Riman z 1. storočia, ktorý je považovaný za jedného z najpresnejších historikov starovekého sveta, Žid Jozefus (90 n. l.) alebo ďalší Riman menom Thallus (52 n. l.)

Na základe všetkých týchto argumentov sa človek môže rozhodnúť, či verí, že Biblia je pravdivá, alebo nie. Ak človek verí, že Biblia je Božie slovo, a je presvedčený o pravosti tejto tradície, neexistuje priestor pre žiadne iné náboženstvo, pretože Ježiš vyslovuje absolútny nárok: „Ja som cesta, pravda a život; nikto nepríde k Otcovi, iba cez mňa“ (Ján 14,6)!

||

Hlavné rozdiely oproti iným náboženstvám

Hlavný rozdiel medzi vierou v Bibliu a vierou v iné náboženstvá spočíva v tom, že spásu máme prostredníctvom Ježišovej smrti a nemôžeme sa vykúpiť dobrými skutkami. Boli sme draho vykúpení (1 Kor 6,20).

Ježiš, na rozdiel od „zakladateľov náboženstiev“, je jediný, kto o sebe tvrdí, že je Boh. Všetci ostatní boli len učitelia alebo proroci, ktorých hroby, mimochodom, tiež nie sú prázdne!

||

Čo učí

učí?

Zo všetkých náboženstiev, sekt a odštiepeneckých skupín je potrebné do porovnania zahrnúť práve islam, pretože v islame sa stretávame s mnohými argumentmi.

Mohamed sa narodil v roku 570 n. l. a vo veku 25 rokov sa oženil s bohatou vdovou. Mohamed už nemusel pracovať a mal viac času na rozjímanie. V Mekke prevládal polyteizmus (viera v mnohých bohov) a Mohamed dospel k presvedčeniu, že existuje jediný Boh, pravdepodobne pod vplyvom tamojších Židov a kresťanov. Vo veku 40 rokov, podľa vlastných slov, prijal prvé zjavenie od anjela Gabriela a presvedčil sa, že je prorokom.

Moslimovia veria, že Mohamed je posledným a preto najdôležitejším prorokom – uznávajú všetkých ostatných prorokov z Biblie (Adama, Abraháma, Dávida a dokonca aj Ježiša, hoci ten je považovaný iba za proroka). Ak existuje nejaký rozpor, platí to, čo povedal Mohamed.

V islame existujú aj rôzne smery, avšak všetci moslimovia majú spoločné nasledujúce:

- Veria v jedného Boha (Alaha)
- Veria v anjelov (Gabriela, ktorý zoslal Korán, a dvoch anjelov, ktorí sprevádzajú každého človeka: jeden zapisuje dobré skutky, druhý zlé)
- Veria v posvätné knihy: jednu dostal Mojžiš (5 kníh Mojžiša – „Tóra“), jednu Dávid (Žalmy – „Zabur“), jednu Ježiš (evanjeliá – „Injil“) a poslednú Mohamed – Korán.
- Ako už bolo spomenuté, veria v prorokov, v Súdny deň a v predurčenie. Moslimovia nemajú istotu, či budú spasení, alebo nie!

<||

Nedorozumenia moslimov týkajúce sa Biblie

- Väčšina verí, že kresťania veria v troch bohov: Boha, Máriu a Ježiša
- Výraz „Syn Boží“ sa chápe tak, že Boh si vzal za ženu (Máriu) a splodil syna
- Pre moslimov je Ježišova smrť na kríži nehodným koncom pre boha! Ježišova smrť na kríži nie je pre moslimov nevyhnutná na odpustenie hriechov.
- Kresťanstvo je západné náboženstvo. (To samozrejme nie je pravda, keďže korene našej viery siahajú do izraelského národa!)
- Biblia nie je dôveryhodná – v priebehu rokov bola pozmenená oproti pôvodnému zneniu.

Avšak samotný Korán (v súrach 5, 43–52, 70–72) nabáda k viere v Písmo (Bibliu).

||

Barnabášovo evanjelium

Moslimovia tvrdia, že Barnabášovo evanjelium je jediné pravé. Tvrdia v ňom, že Ježiš nie je Synom Božím, že na kríži zomrel Judáš Iškariotský, a nie Ježiš, a že Ježiš prorokoval príchod Mohameda.

Moslimovia tvrdia, že Barnabášovo evanjelium je jediné pravé evanjelium

Jediný známy rukopis Barnabášovho evanjelia sa nachádza v Benátkach. V úvode k tomuto rukopisu sú uvedené dôkazy, ktoré dokazujú, že ide o falzifikát. Moslimovia však tento úvod vynechali a rukopis zverejnili! Navyše Barnabáš nepatril ani medzi dvanástich učeníkov. K tomu treba pridať skutočnosť, že žiadny zo starovekých spisov pred 5. storočím ani raz nespomína Barnabášovo evanjelium.

||

O Mohamedovi sa hovorí už v Biblii

Moslimovia tvrdia, že Biblia predpovedá proroka Mohameda v Deuteronómiu 18:15,18. V prípade Ježiša sa však toto proroctvo napĺňa, keď v Jánovi 5:46 hovorí: „Ak veríte Mojžišovi, verte aj mne, lebo on o mne napísal.“ Takýto odkaz sa v Koráne nikde nenachádza!

Dalo by sa rozoberať ešte mnoho ďalších argumentov, ktoré moslimovia majú proti Biblii. Chcel by som vás však povzbudiť, aby ste sa dôkladne venovali štúdiu Biblie a ak prídete do kontaktu s moslimami, prečítali si niektorú z kníh uvedených na konci.

||

Ako hovoriť moslimovi o Bohu

Dôležité je, ako som spomenul v úvode, nesnažiť sa v prvom rade diskutovať, ale najprv s láskou počúvať a zistiť, v čo presne moslim verí. Nie každý moslim verí presne v to isté!

Začnite spoločnými bodmi, ako je Abrahám, a potom ukážte cestu spásy cez Dávida až k Ježišovi. Hovorte tiež o tom, ako sa vy osobne modlíte k Bohu – o vzťahu s Bohom, o tom, ako uplatňovať Božiu múdrosť v každodennom živote, a o tom, ako Ježiš osobne zmenil váš život!

||

Stvorenie alebo evolúcia?

- Provokatívne otázky a tvrdenia:
- Potrebujeme Boha, ak vieme vysvetliť zákony prírody a života prostredníctvom evolúcie?
- Je len otázkou času, kedy veda odhalí všetky „zázraky“ prírody! Nie je pri súčasnom stave vedy trochu naivné veriť v Adama a Evu?
- Viera v Boha je vecou slabých, ktorí potrebujú náhradné vysvetlenie pre všetko, čomu nerozumejú!
- Pôvod a evolúcia organizmov boli dokázané!

Najväčšou chybou je, keď z nevedomosti berieme argumenty evolucionistov na ľahkú váhu. Evolúcia a kreacionizmus (= stvorenie) sa často pozerajú na tie isté fakty, len cez rôzne „okuliare“. Vychádzajú z rôznych predpokladov, a tak vznikajú rôzne hypotézy.

Pôvod – model Veľkého tresku s mnohými medzerami

Ak došlo k veľkému tresku, odkiaľ pochádzala hmota potrebná na veľký tresk a odkiaľ pochádzala prapôvodná polievka?

Boh stvoril svet z ničoho svojím SLOVOM: Boh a Biblia nie sú pre nás náhradným riešením, pretože nemôžeme nájsť vedecké argumenty na vysvetlenie pôvodu. My (kreacionisti) vychádzame z Biblie ako z nášho základu a snažíme sa nájsť vedecké argumenty na podporu pravosti Božieho slova – nie naopak!

||

Časový rámec

Bežné metódy, ako napríklad metóda C14, sú mimoriadne nepresné pri výpočtoch času presahujúcich 1 000 rokov, práve preto, že táto metóda predpokladá, že v atmosfére bolo v minulosti rovnaké množstvo rádioaktívneho uhlíka C14, čo však v skutočnosti nemusí byť pravda. Evolucionisti sa (tvrdohlavo) držia miliónového rozdelenia vrstiev hornín a všetko, čo do tohto rámca nezapadá, je odmietnuté.

Bola zmeraná erózia vrcholov hôr, ktorá dosahuje 0,2 mm za rok. Ak by tieto hory mali 5 miliónov rokov, už dávno by boli eróziou zničené! Na iných miestach v Alpách sa hory stále dvíhajú rýchlosťou približne 1 mm za rok. Predstavte si, aká vysoká by mala byť Alpy, keby mali 10 miliónov rokov: konkrétne 10 000 m!

Ak prví ľudia žili pred 40 000 rokmi, dnes by na svete malo žiť 430 miliárd ľudí. No – dalo by sa predpokladať, že ľudstvo bolo často takmer úplne vyhubené. V takom prípade by sme však museli nájsť tony kostí, čo však nie je pravda.

Niečo iný argument proti chronológii je kambrický skok:

V prekambriu (pred 570 miliónmi rokov pred n. l.) existovali iba jednobunkové organizmy. V kambriu (od 570 miliónov rokov pred n. l.) sa objavili prvé skameneliny, akoby z ničoho nič. Táto medzera vo vývoji od jednobunkových organizmov po ľudí, tzv. chýbajúce články, je ďalším argumentom proti teórii evolúcie. Tieto chýbajúce články (napr. od pterosaurov po vtáky) vyvolávajú mnoho otázok. Už samotný prechod z vodných na suchozemské živočíchy by si vyžadoval obrovské množstvo adaptácií, ako je prekonanie väčšej vlastnej hmotnosti, vynájdenie nového spôsobu dýchania a vyriešenie problému odparovania.

||

Fandom ako hlavný argument evolučnej teórie

Je dôležité vedieť, že evolučná teória považuje náhodu za hnaciu silu a selekčný tlak (prežije ten, kto je prispôsobivejší) za silu určujúcu smer. Jednoducho povedané, evolúcia je možná za predpokladu dostatku času, keďže pri určitých pravdepodobnostných predpokladoch možno ukázať, že náhoda v spojení so silou určujúcou smer umožňuje zmenu.

Pokiaľ ide o pravdepodobnosť, treba povedať, že sa vždy vychádza z určitých predpokladov; v závislosti od toho, ako tieto predpoklady formulujete, sa evolúcia v priebehu miliónov rokov stáva buď možnou, alebo nemožnou. Keďže vás však nechcem zaťažovať matematikou, uvediem príklad na ilustráciu:

Systém nášho ľudského „návodu“ (DNA) v bunke je podobný morseovke. Namiesto bodiek a čiarok máme v našom kóde štyri bázy (tu skrátene označené ako písmená) A, T, G a C. Tieto sú navzájom pospájané a dajú sa použiť na písanie „slov a viet“ (génov), ako napríklad „Táto osoba má hnedé oči“. Aká je pravdepodobnosť, že budem bez zmyslu vysielať morseovské bodky a čiarky a že dešifrovaním morseovky vznikne zmysluplná kniha zložená zo slov a viet? DNA v každej malej bunke má po rozvinutí dĺžku v priemere 6 cm. Model DNA s priemerom jedného metra by sa musel týčiť do výšky 1350 miliónov kilometrov – to je približne 2000-krát na Mesiac a späť! Tento „zázrak“, ako tvrdí teória evolúcie, vznikol po veľkom tresku v priebehu miliónov rokov – akoby veľký tresk sám o sebe nebol dostatočným „zázrakom“!

Darwin predložil teóriu, ktorá je celkom správna, že prežije „najprispôsobivejší“. Jednoducho povedané, to znamená, že živočíšne druhy, ktoré majú výhodu oproti ostatným, majú väčšiu šancu na prežitie. Tak sa vyberajú prispôsobivejšie zvieratá a s nimi aj tie gény, ktoré robia zviera alebo rastlinu prispôsobivejšie! Ak však chcete touto teóriou vysvetliť vznik druhov, napríklad prechod z vodného živočícha na suchozemského, alebo dokonca vznik zložitého orgánu, ako je napríklad oko, stáva sa to mimoriadne náročné. Teória evolúcie sa však snaží dosiahnuť zmeny krok za krokom prostredníctvom mnohých malých zmien v DNA (mutácií). Problémom však je, že zmena, ktorá vedie k prechodnej forme, musí byť tiež „prispôsobivejšia“ (ryba, ktorej sa začínajú z žiabier vyvíjať pľúca alebo ktorej plutvy nadobúdajú štruktúru pazúrov, nie je v skutočnosti prispôsobivejšia). To zase predpokladá, že niektoré zmeny, z ktorých všetky musia priniesť zlepšenie, musia nastať súčasne. Avšak aj v tomto prípade sú šance proti tomu. Preto sa aj tie „najmenšie evolučné kroky“ často stávajú príliš veľkými na to, aby sa mohli uskutočniť.

||

Makro- a mikroevolúcia

Mikroevolúcia = Živočíchy a rastliny sa prispôsobili prostrediu a v dôsledku toho sa zmenili, avšak len v rámci jedného druhu

Makroevolúcia = Zvieratá a rastliny sa údajne v priebehu miliónov rokov pod vplyvom konkurenčného tlaku zmenili, čím vznikli nové druhy zvierat a rastlín

Keďže mikroevolúcia bola pozorovaná v prírode a nie je ani v rozpore s Bibliou, mikroevolúciu možno prijať ako fakt. Makroevolúcia však nikdy nebola dokázaná! Prečo sú potom inovácie, teda prechody medzi novými druhmi, také zriedkavé, ak by mali mať veľkú konkurenčnú výhodu? Z tohto dôvodu a pretože Biblia hovorí, že pôvod stvorenia je „každý podľa svojho druhu“ (Genesis 1:24), makroevolúcia nie je z hľadiska kreacionizmu udržateľná.

To, čo Darwin pozoroval, je iba mikroevolúcia. Darwin potom z mikroevolúcie usúdil na makroevolúciu, ktorá, ako sám hovorí, jednoducho trvá oveľa dlhšie.

Dôležité je, že na molekulárnej úrovni nie je vôbec ľahké rozoznať tento rozdiel. Nie je vôbec „hlúpe“ veriť v evolučnú teóriu, pretože na molekulárnej úrovni existujú zložité javy, ktoré možno interpretovať celkom odlišne v závislosti od toho, aké okuliare máte na sebe:

U baktérií zistíme, že práve v rôznych procesoch vytvára nové kombinácie, aby sa ubránila určitým stresovým faktorom (napr. antibiotikám)! DNA je teda oveľa flexibilnejšia, než si často predstavujeme.

Až nedávno sa zistilo, že existuje „hlavný gén“, ktorý riadi ostatné gény. Ak tento gén mutuje, dochádza súčasne k mnohým mutáciám. Ak sa gén následne opraví, ostatné mutácie zostávajú. Pre evolucionistov je to známkou nepredvídateľnej evolúcie. Samozrejme, v najmenej 99,999 % prípadov sa vyskytujú iba negatívne mutácie. Vedci sa však potom spoliehajú na náhodu, pravdepodobnosť a dostatok času, čo potom umožňuje možnosť pozitívnej mutácie.

Na týchto krátkych príkladoch vidíme, že organizmy sú mimoriadne prispôsobivé aj na molekulárnej úrovni. Teraz si však musíme uvedomiť, že viera v Boha má drastické dôsledky. Znamenalo by to napríklad, že Biblia je pravdivá a že musíte veriť všetkému, čo v nej stojí! Ak má človek navyše nesprávnu predstavu o Bohu, je v istom zmysle pochopiteľný omyl, že východiskom je „požieranie“ vedy!

Veda a Biblia

Účelom Biblie je skôr vysvetliť, prečo žijeme, ako vedecky vysvetliť naše životy!

||

Zložitosť organizmov

Gény sú plánom pre proteíny. Proteíny spolu s hormónmi zase aktivujú gény. Hormóny ovplyvňujú produkciu proteínov. Hormóny sú vytvárané enzýmami, ktoré sú zložené z proteínov. Tak mi teraz povedzte, kde sa začína život! Stručne povedané: Náš organizmus je nesmierne zložitý a stále zďaleka nie je úplne pochopený – má sa predpokladať, že vznikol jednoducho tak? Biblia hovorí (Rím 1,18–25), že stačí, ak sa pozrieme na prírodu a na seba samých, a potom si uvedomíme, že existuje Stvoriteľ!

Stvorenie

Každé zviera bolo stvorené podľa svojho druhu (Gn 1, 24)! To nevylučuje prispôsobenie sa prostrediu, ako sa uvádza (mikroevolúcia). Mimochodom, draci a dinosaury sú spomenutí v Biblii (Jób 40:15–24 / Jób 40:25 – 41:26 / Žalm 74:13 / Izaiáš 14:29).

Kreacionistický pohľad na súčasné vedecké fakty

Kontinentálny posun sa v Biblii nachádza v základnej podobe. (Použite preklady verné pôvodnému textu: Genesis 10:25 alebo 1 Kr 1:19). Približne 100 rokov po potope (pre výpočet pozri Gn 11, 10–16 o Šemovi) sa Eberovi narodili dvaja synovia: Peleg a Šem. Jeden z nich dostal meno Peleg, lebo za jeho čias bola zem rozdelená. Toto sa netýka Babylonskej veže, ku ktorej došlo tiež krátko po potope

Ľudia s rôznymi jazykmi sa rozptýlili po celej Zemi (keďže bola ešte súvislá) a kontinentálny posun oddelil jednotlivé národy. Vedci používajú súčasnú rýchlosť zemských platní na výpočet času, ktorý by platne potrebovali na to, aby sa od seba vzdialili o takú vzdialenosť. To však vychádza z predpokladu, že zemské platne sa vždy pohybovali rovnakou rýchlosťou, čo nemusí byť pravda!

Potopa: K fosilizácii môže dôjsť len vtedy, keď je zviera alebo rastlina veľmi náhle zasypaná pieskom alebo inou pôdou a nedochádza k prísunu kyslíka. K tomu dochádza pri katastrofe, akou je napríklad potopa. Vedci a zástancovia kreacionizmu majú množstvo dôkazov, že väčšina skamenelín, ktoré dnes vykopávame, vznikla v dôsledku veľkej katastrofy: potopy! Dva príklady:

Bol nájdený strom, ktorý bol skamenený v niekoľkých vrstvách (podľa vedy má každá z týchto vrstiev vek niekoľko stoviek tisíc rokov – po 1 000 rokoch je každý strom stále úplne rozložený!) Z tohto dôvodu sa tieto vrstvy zeme museli nahromadiť v priebehu krátkeho časového úseku.

Okrem toho existuje mnoho náznakov, že klíma bola v minulosti odlišná, napr. v Alpách sa nachádzajú skaly z tropických oblastí! To by sa dalo pripísať veľkému vodnému plášťu, ktorý obklopoval Zem pri stvorení
(Genesis 1:6). Takýto vodný plášť by úplne zmenil podnebie a okrem iného by výrazne znížil UV žiarenie. Podľa Biblie sa ľudia do Noemových čias dožívali oveľa vyššieho veku – po tom sa vek ľudí drasticky skrátil! Časť tohto vodného plášťa pravdepodobne spadla na Zem vo forme dažďa počas potopy (Genesis 7:11), druhá časť sa dodnes nachádza v atmosfére. Keďže bola Zem úplne pokrytá vodou, hneď po potope sa zemské dosky posunuli Božím zásahom, čím sa pevninské masy zdvihli. Časť vody pravdepodobne vsákla do zeme a zvyšok sa nachádza dodnes v oceánoch. Keďže po potope panovalo odlišné podnebie, mohlo by to byť aj dôvodom vyhynutia dinosaurov, ktoré boli na Noemovej arche.

Aj toto sú len „domnienky“, ktoré však sú v súlade s vedeckými objavmi a Bibliou!

Literatúra

(1) Philip Yancey: Kde je Boh v mojom utrpení (k téme 1)

(2) Philip Yancey: Biblia, ktorú čítal Ježiš (k téme 1)

(14) J.B. Brantschen: Prečo nám dobrý Boh spôsobuje utrpenie (k téme 1)

6_workshop_1_YW_01

Zdroj:

Autor: Philippe Diener

Obsah, titulná fotografia, autorské práva: www.besj.ch

Weitere Informationen

Značky
Evanjelizácia
Workshop
Viera
islam
Apologetika

Vek
od 16. roku života

Počet účastníkov
Údaje nie sú k dispozícii.

Biblia
Téma:

Trvanie
Údaje nie sú k dispozícii.

Materiál
Veľa práce

Stiahnutie súboru
Súbor na stiahnutie k dispozícii

KI Generierter Inhalt
Obsah
Značky
Vek
Počet účastníkov
Biblia
Trvanie
Materiál

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/sk/wiki/art/odpovede-na-casto-kladene-otazky